

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoCsp/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217206455
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2217206455.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Terézie Mecelovej v spore žalobkýň: 1/ Y. F., nar. XX. E. XXXX, trvalý pobyt F. - F. XXX, 2/ Q. E., nar. XX. Y. XXXX, trvalý pobyt T. ulica XX/XX, S. M., 3/ S. F., nar. XX. Y. XXXX, trvalý pobyt F. - F. XXX, proti žalovanej: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o 1.152,21 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 26. februára 2019 č. k. 9Csp/106/2017-187 v spojení s doplniacim rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 12. marca 2019 č. k. 9Csp/106/2017-194, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s doplniacim rozsudkom **r u š í a v e c v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovanej zaplatiť právnemu predchodcovi žalobkýň (S. F., narodený XX. C. XXXX, bytom F. XXX) sumu 1.152,21 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 27. apríla 2017 do zaplatenia a právnemu predchodcovi žalobkýň priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Rozhodnutie odôvodnil ust. § 39, § 451 ods. 1, 2 OZ (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ (zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil nárokom právneho predchodcu žalobkýň na vydanie bezdôvodného obohatenia, v dôsledku plnenia z neplatného právneho úkonu, na základe zmluvy o revolvingovom úvere. Dňa 30. mája 2013 bola podpísaná listina označená ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere, ktorou dlžník žiadal veriteľa o poskytnutie úverového limitu vo výške 1.500 eur, splatného v mesačných splátkach vo výške 8,37 eur, v počte splátok 42. Dohodnutá ročná úroková sadzba predstavovala 70,01 %, ktorá podľa záveru súdu prvej inštancie odporuje dobrým mravom. Napriek tomu, že pohľadávka nebola zabezpečená žiadnym zabezpečovacím prostriedkom, okrem dohody o zrážkach zo mzdy, a je poskytnutá v relatívne nízkej sume, dohodnutý úrok má úžernícku povahu, pretože predstavuje viac než dvojtretinové zhodnotenie peňažných prostriedkov. V prípade spotrebiteľských zmlúv môže súd skúmať celkovú odplatu v zmysle § 53 ods. 6 OZ a pokiaľ táto odplata podstatne neprevyšuje odplatu požadovanú na finančnom trhu, nemôže vyvodiť jej neplatnosť. Nebráni to však súdu skonštatovať nemravnosť úrokovej sadzby podľa § 39 OZ a vysloviť jej neplatnosť. Súd bol povinný aj pri neexistencii obmedzenia výšky úrokovej sadzby skúmať jej súlad s dobrými mravmi. Žalovaná v dôsledku uvedeného prijala sumu 1.152,21 eur ako bezdôvodné obohatenie. Bezdôvodné obohatenie sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získalo. Žalovaná vyplatila právnemu predchodcovi žalobkýň sumu 1.500 eur na základe zmluvy o revolvingovom úvere. Ten však zaplatil sumu 1.928,88 eur, teda zaplatil viac než mal, čím sa žalovaná obohatila na úkor právneho predchodcu žalobkýň viac ako 1.152,21 eur. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP

(Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov) a pretože mal právny predchodca žalobkyni plný úspech vo veci, priznal mu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd prvej inštancie súčasne uložil žalovanej povinnosť zaplatiť súdny poplatok za žalobu podľa § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov z znení neskorších predpisov, z dôvodu, že žalobca bol ako spotrebiteľ od platenia súdneho poplatku oslobodený (§ 4 ods. 2 písm. u/). Dopĺňacím rozsudkom súd prvej inštancie doplnil výrok napadnutého rozsudku o uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 69 eur na účet súdu prvej inštancie podľa § 225 ods. 2 CSP, keďže bolo opomenuté o tejto časti rozhodnúť v konečnom rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná, navrhujúc jeho zmenu zamietnutím žaloby, alternatívne jeho zrušením a vrátením veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie sa napriek námietke premlčania vznesenej žalovanou, touto námietkou vôbec nezaoberal. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 2Obdo/72/2012 poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 44/2011, podľa záverov ktorého nestačí, aby všeobecný súd na argument účastníka konania iba formálne zareagoval, ale musí sa s ním dostatočne vyrovnáť a v prípade, že tento argument odmietne, musí dostatočným spôsobom uviesť, prečo ho považuje za nesprávny, t. j. musí ho vyvrátiť. Ak sa súd nevysporiada s právne relevantnou argumentáciou sťažovateľa adekvátne a preskúmateľne alebo nekonštatuje irelevantnosť jeho právnej argumentácie, poruší základné právo na súdnu ochranu garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivý proces garantované čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach. Rovnaké stanovisko v obdobných prípadoch zaujal aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý konštatoval, že pojem spravodlivého procesu vyžaduje, aby vnútroštátny súd, ktorý poskytol stručné dôvody pre svoje rozhodnutie, sa skutočne zaoberal podstatnými otázkami, ktoré mu boli predložené na posúdenie. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie mal sa pri posudzovaní veci vypořadať aj s námietkou premlčania. Napadnutý rozsudok neobsahuje žiadne odôvodnenie ani priznaného úroku z omeškania. Nie je zrejmé aký dôkaz bol vykonaný za účelom preukázania vzniku omeškania dňom 27. apríla 2017. Žalovaná poukázala aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/2003, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Dopĺňací rozsudok žalovaná napádala z dôvodu, že obsahuje závislý výrok od rozhodnutia vo veci samej.

3. Uznesením Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 30. apríla 2020 č. k. 9Csp/106/2017-151 bolo rozhodnuté o pokračovaní v konaní s dedičmi pôvodného žalobcu: 1/ Y. F., nar. XX. E. XXXX, trvalý pobyt F. - F. XXX, 2/ Q. E., nar. XX. Y. XXXX, trvalý pobyt T. ulica XX/XX, S. M., 3/ S. F., nar. XX. Y. XXXX, trvalý pobyt F. - F. XXX. Súd prvej inštancie zistil, že žalobca zomrel dňa 13. mája 2019 a dedičské konanie po poručiteľovi bolo právoplatne skončené uznesením zo dňa 27. augusta 2019 sp. zn. 7D/54/2019-38. V dôsledku univerzálnej sukcesie dedičia vstúpili do všetkých práv a povinností poručiteľa - pôvodného žalobcu.

4. Žalobkyňa 1/ v podaní doručenom 3. marca 2020 oznámila súdu prvej inštancie, že dedičia naďalej trvajú na podanej žalobe proti žalovanej.

5. Odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 27. apríla 2017 (č. I. 20), prostredníctvom právnej zástupkyne, vznesla námietku premlčania voči uplatňovanému nároku, z dôvodu uplynutia objektívnej a subjektívnej premlčacej doby.

7. Súd prvej inštancie sa však žiadnym spôsobom týmto prostriedkom procesnej obrany žalovanej nezaoberal. Neposúdil námietku premlčania vo vzťahu k peňažnému nároku právneho predchodcu žalobkyni a vo veci samej rozhodol. Dôvodná bola preto odvolacia námietka žalovanej, vo vzťahu k

chýbajúcej argumentácii súdu prvej inštancie vo vzťahu k námietke premlčania, vznesenej žalovanou voči uplatňovanému nároku žalobou.

8. Zákon (§ 220 CSP) venuje zvýšenú pozornosť odôvodneniu súdneho rozhodnutia, normovaním obsahových náležitostí. Ide o návod čo má odôvodnenie rozsudku obsahovať, keďže má význam z hľadiska prostriedku kontroly správnosti rozhodnutia, a to zo strany účastníkov konania, ako i vyššieho súdu, ktorý ho bude preskúmať, ale aj zo strany verejnosti.

9. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napríklad sp. zn. I. ÚS 265/05) pokiaľ súd dospeje k rozhodnutiu bez toho, aby sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre toto rozhodnutie, treba rozhodnutie súdu považovať za arbitrárne, teda za rozporné s článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb.). Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu (napríklad sp. zn. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 209/04). Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04).

10. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napríklad Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku súdu vo vnútroštátnych podmienkach Slovenskej republiky ustanovuje § 220 CSP. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Ústavne konformným výkladom ustanovenia § 220 CSP pritom treba dospieť k záveru, že s požiadavkami v ňom uvedenými je v rozpore aj úplný, či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práva na tento argument (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 410/03).

11. Súd, ktorý sa vysporiadáva s argumentáciou strany konania, nemôže ju odmietnuť len pre nesprávnosť, ale musí uviesť, v čom táto nesprávnosť konkrétne spočíva. Základom pre rozhodnutie súdu sú právne normy, ktoré sú na konkrétny prípad aplikovateľné a s ktorými sa súd musí vyrovnáť.

12. S poukazom na vyššie uvedené, rozhodnutie súdu prvej inštancie nezodpovedalo požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Postrádalo argumentačný základ, ktorého správnosť by odvolací súd mohol preskúmať, a to v súvislosti s námietkou premlčania vznesenej žalovanou v priebehu konania pred súdom prvej inštancie.

13. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane konania, aby uskutočňovala jej procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní, v intenciách pokynov odvolacieho súdu, zaoberať sa námietkou premlčania vznesenej žalovanou a posúdiť jej dôvodnosť, ako aj vyhodnotiť výsledky dokazovania vo vzťahu k uplatňovanému nároku, s prihliadnutím na rozhodujúce skutočnosti, určované hypotézou konkrétnej hmotnoprávnej normy. V prípade posudzovania dohodnutej výšky zmluvného úroku v predmetnej zmluve, je potrebné uviesť náležitý argumentačný základ, vzťahujúci sa k hodnoteniu výšky úrokov v rozpore s dobrými mravmi, keďže len samotné konštatovanie rozporu je nepostačujúce. Povinnosťou súdu prvej inštancie je tiež vysporiadať sa s argumentáciou strany konania vo vzťahu k odplate, keďže súd nemôže nesprávny argument odmietnuť len pre nesprávnosť, ale musí uviesť v čom táto nesprávnosť konkrétne spočíva.

15. Podľa § 220 ods. 2 CSP súd prvej inštancie jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy

vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec správne posúdil. Súd prvej inštancie bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočne a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán konania.

16. Svoj právny záver zdôvodní zo zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania, vrátane žalobkyne, dá odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (rozhodnutia Ústavného súdu napr. sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).

17. Pri písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia bude súd prvej inštancie, v intenciách vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, postupovať v súlade s ustanovením § 220 CSP a preskúmateľným spôsobom vyjadri skutkové zistenia a právne závery, na základe ktorých vec posúdil a rozhodol.

18. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

19. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.